Moje stáž v Irsku

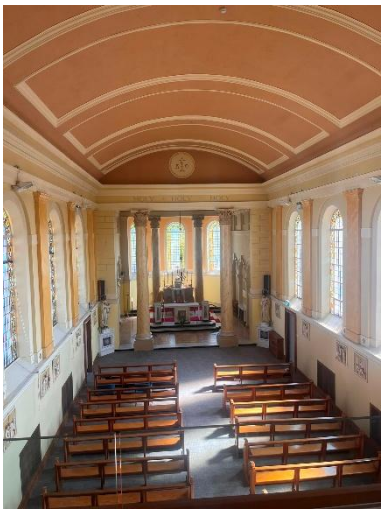
5.7. jsme s Terkou odletěly do Irska. Moc jsme se těšily, ale byly jsme nejisté. Vůbec jsme nevěděly, co nás tam čeká a co máme očekávat. Absolvovaly jsme úvodní schůzku, kde nám řekli, že budeme pracovat v domově důchodců Nazareth House, jen 5 km od našeho města Mallow.

Zařízení je určené pro lidi v důchodovém věku, kteří zde chtějí najít domov, nechtějí být sami, nezvládnou se už o sebe postarat, takzvaně dlouhodobý pobyt, nebo krátkodobý

pobyt pro úpravu a rekonvalescenci stavu člověka. První den jsme byly překvapené, jaký má domov velký areál i se zahradou pro klienty. Vevnitř najdeme 5 jednotek neboli domácností. Jedna jednotka je specializovaná pro lidi s demencí a má i vlastní zahradu. Je zde dohromady 120 ložnic.

Protože se jedná o zařízení, které je nábožensky zaměřené, pracují zde většinou zdravotní sestry, které jsou taky věřící, nebo alespoň na mém oddělení to tak bylo. Tohle mi nebylo úplně blízké, protože do kostela nechodím. Pracují zde také ženy, které zajišťují

klientům aktivity v podobě zpěvu, malých oslav a posezení anebo výletů do města. Samozřejmě také techničtí pracovníci. Personál byl na mě velice milý, některé sestry jsem si velice oblíbila. Problém jsme řešily jenom jednou, jinak vše proběhlo podle mých představ. Z klientů jsem měla také úžasný pocit, byli na mě také velice milí. Hodně se vyptávali na naši krajinu, jazyk, život a náboženství.

Vybavení domova je velice podobné domovům v česku. Vyzdvihla bych ale přístroj na přemisťování lidí, kteří to sami nezvládnou, kde se pod lidi dá speciální plachta a zahákne se na stroj. Pomocí ovladače se člověk bez obtíží zvedne a může se přemístit třeba ze židle do lůžka anebo naopak.

Do práce jsme chodily od pondělí do pátku, od 9 do 17. Tato pracovní doba byla

pro nás nezvyk oproti naší zemi, kde se často ve zdravotnických zařízeních začíná v 6 nebo v 7.

Náplň mojí práce byla pomoc s hygienou, rozdáváním a přípravou léků, dopomoc při převlékání a osobních potřebách, doprovod lidí např. na jídlo nebo aktivity, krmení, pomoc s odnášením talířů a úklid po obědě, asistence při dělání převazů, kontakt a rozhovory s lidmi, jejich psychická opora. Bylo mým úkolem také chodit k lidem, kteří si zazvonili, když něco potřebovali.

Velká překážka byl jazyk, uvědomění a vžití se do toho, že musím všechno říct anglicky, bylo ze začátku velice těžké. Myslím si ale, že postupem času se moje angličtina zlepšila a byla jsem si mnohem více jistá při používání slovíček a časů.

Na stáži jsem poznala nové lidi, uvědomila jsem si, že se člověk v cizině vždycky nějak domluví, ani nemusíte rozumět celé větě, co vám druhý říká. Jsem si nyní více jistá při mluvení v angličtině. Odnáším si také spoustu zkušeností, jak z práce, tak z našich výletů.

Práci v Nazareth House hodnotím velice kladně a přínosně. Je to pro mě obrovská zkušenost, na kterou budu dlouho a s radostí vzpomínat. K zvládnutí naší praxe nám pomáhaly koordinátorky. Celkově hodnotím celou organizaci skvěle. Kdykoli jsme potřebovaly, vždycky jsme se na ně mohly obrátit.